एवमात्मापितामाताश्वश्रूःश्वशुरएवच ॥ भर्तुःकुलंचसाविच्यासर्वंकृच्छ्रात्समुद्धृतं ॥ १४ ॥ तथैवैषाहिकल्याणीद्रौपदीशीलसंमता ॥ तारयिष्यतिवःसर्वान्सा वित्रीवकुलांगना ॥ १५ ॥ वैशंपायनउवाच एवंसपांडवस्तेनअनुनीतोमहात्मना ॥ विशोकोविज्वरोराजन्काम्यकेन्यवसत्तदा ॥ १६ ॥ यश्चेदंशृणु याद्भक्त्यासाविच्याख्यानमुत्तमं ॥ ससुखीसर्वसिद्धार्थोनदुःखंप्राप्नुयान्नरः ॥ १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिपतिव्रतामाहात्म्यपर्वणिसाविच्यु पाख्यानेनवनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ समाप्तंचेदंपतिव्रतामाहात्म्यपर्व ॥ ॥ अथकुंडलाहरणपर्व जनमेजयउवाच यत्तत्तदामहद्ब्रह्मन्लोमशोवाक्यमब्रवीत् ॥ इंद्रस्यवचनादेवपांडुपुत्रंयुधिष्ठिरं ॥ १ ॥ यच्चापितेभयंतीव्रंनचकीर्तयसेक्वचित् ॥ तच्चाप्यप हरिष्यामिधनंजयइतोगते ॥ २ ॥ किंनुतज्जपतांश्रेष्ठकर्णंप्रतिमहद्भयं ॥ आसीन्नचसधर्मात्माकथयामासकस्यचित् ॥ ३ ॥ वैशंपायनउवाच अयंतेरा जशार्दूलकथयामिकथामिमां ॥ पृच्छतोभरतश्रेष्ठशुश्रूषस्वगिरंमम ॥ ४ ॥ द्वादशेसमतिक्रांतेवर्षेप्राप्तेत्रयोदशे ॥ पांडूनांहितकृच्छ्रकःकर्णंभिक्षितुमुद्यतः ॥ ५ ॥ अभिप्रायमथोज्ञात्वामहेंद्रस्यविभावसुः ॥ कुंडलार्थेमहाराजसूर्यःकर्णमुपागतः ॥ ६ ॥ महार्हेशयनेवीरंस्पर्ध्यास्तरणसंवृते ॥ शयानमतिविश्व स्तंब्रह्मण्यंसत्यवादिनं ॥ ७ ॥ स्वप्नांतेनिशिराजेंद्रदर्शयामासरश्मिवान् ॥ कृपयापरयाविष्टःपुत्रस्नेहाच्चभारत ॥ ८ ॥ ब्राह्मणोवेदविद्भूत्वासूर्योयोगर्धिरूपवा न् ॥ हितार्थमब्रवीत्कर्णंसांत्वपूर्वमिदंवचः ॥ ९ ॥ कर्णमद्वचनंतातशृणुसत्यधृतांवर ॥ ब्रुवतोयमहाबाहोसौहृदात्परमंहितं ॥ १० ॥ उपायास्यतिशक्रस्त्वांपां डवानांहितेप्सया ॥ ब्राह्मणच्छद्मनाकर्णकुंडलोपजिहीर्षया ॥ ११ ॥ विदितंतेनशीलंतेसर्वस्यजगतस्तथा ॥ यथात्वंभिक्षितःसद्भिर्ददास्येवनयाचसे ॥ ॥ १२ ॥ त्वंहितातददास्येवब्राह्मणेभ्यःप्रयाचितं ॥ वित्तंयच्चान्यदप्याढ्यनप्रत्याख्यासिकस्यचित् ॥ १३ ॥ त्वांतुचैवंविधंज्ञात्वास्वयंवैपाकशासनः ॥ आगंता कुंडलार्थायकवचंचैवभिक्षितुं ॥ १४ ॥ तस्मैप्रयाचमानायनदेयेकुंडलेत्वया ॥ अनुनेयःपरंशक्त्याश्रेयएतद्धितेपरं ॥ १५ ॥

शिष्टाभाःदीप्तिःसैववसुधनंयस्यतादृशःसूर्यः ॥ ६ ॥ ७ ॥ स्वप्नांतेस्वप्नमध्ये ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

* स्पर्ध्यंविमर्दसहंस्पृहणीयंवा

Digitized by Google